Kajakář a student Masarykova ústavu vyšších studií ČVUT Vít Přindiš se stal podruhé v kariéře mistrem Evropy ve vodním slalomu.

Sportovci by se neměli bát studovat, měli by myslet i na život po sportovní kariéře

Velký den prožil 8. května kajakář Vít Přindiš: stal se podruhé mistrem Evropy ve vodním slalomu. Čistou finálovou jízdou navázal na titul z roku 2019, stříbrného Giovanni de Gennara porazil o tři čtvrtě sekundy. Z šampionátu v italské Ivree si úspěšný slalomář, jinak též student Masarykova ústavu vyšších studií ČVUT, odvezl hned tři zlaté medaile.

Gratuluji vám k druhému individuálnímu titulu mistra Evropy a celkově ke třem zlatým medailím, což je ojedinělý výkon! Bylo pro vás složité se tak skvěle připravit v době, kdy celý svět trápí koronavirus a i život sportovců je poznamenán opatřeními proti jeho šíření?
Mám velké štěstí, že sport, který provozuji, se odehrává venku na vodě, takže se nás přísná opatření až tolik nedotkla. Navíc jsem profesionální sportovec zaměstnaný ve středisku Victoria VSC, takže jsme se mohli na letošní sezónu poctivě připravit, a to jak v domácích podmínkách v pražské Troji, tak na pětitýdenním soustředění ve Francii v průběhu února a března. Samozřejmě jsme museli dodržovat striktní hygienická opatření a počet covid testů, které jsem absolvoval, bych ani nespočítal

Jak se vám dařilo spojit sportovní přípravu se studiem? Přijde mi, že pro vás byla asi distanční výuka výhodnější než běžná prezenční účast ve škole. Co pro vás bylo v této souvislosti největším problémem?
Zatím se to daří a opravdu mi spíše distanční výuka nahrává, i když mi chybí osobní kontakt s vyučujícími a spolužáky. Nejsložitější je pro mne asi to, jak po emailech vysvětlit vyučujícím, v jaké jsem situaci, a nalézt rozumné podmínky pro absolvování jednotlivých předmětů, protože se často kvůli tréninkovým povinnostem nestíhám připojovat na online výuku.

Studijní povinnosti si i v této době plníte na sto procent?
Netroufnu si říct, že je to na sto procent, ale snažím se. Díky zkušenostem z předchozích studií si teď dokážu lépe vybrat oblasti, které mě opravdu zajímají, a těm se více věnuji.

Nikdy jste se netajil tím, že i přes skvělé mezinárodní sportovní úspěchy musíte plnit povinnosti jako ostatní studenti. Před časem jste v rozhovoru pro Pražskou techniku uvedl, že zisk vysokoškolského titulu je stejně náročný jako zisk toho sportovního, a že každý vyžaduje dlouhodobou práci. Obzvláště, když někdo dělá obě tyto náročné činnosti najednou, to musí být fakt zápřah, takže by mne zajímalo, co vás i ve vašich třiceti letech pořád ještě motivuje k tomu, že se donutíte studovat, navíc na technické univerzitě, kde se to moc ošidit nedá?
Deset let jsem strávil na fakultě Biomedicínského inženýrství, během studií jsem začal sbírat i první sportovní úspěchy. Občas to bylo opravdu náročné. Naplno studovat a do toho trénovat na sto procent bylo vysilující, ale vyplatilo se. Po dokončení magisterského studia jsem nastoupil na studium doktorské, ale tam jsem již postupem času nebyl schopen dávat tomu tolik energie a postupně se školou ztratil kontakt. Sice se mi stále daří ve sportu, ale cítím, že znovu potřebuji trochu více zaměstnat hlavu, osvěžit a doplnit znalosti, a tak trochu se i připravit na přechod z profesionálního sportu do pracovního života. Proto jsem se rozhodl pro magisterské studium na Masarykově ústavu vyšších studií.

K vodnímu slalomu, s nímž jste začal v pěti letech, vás zřejmě přivedl táta, jenž byl též v tomto sportu úspěšným reprezentantem a olympionikem, a který byl mnoho let i vaším trenérem. Bavila vás voda od začátku? Přece jen je to fyzicky náročný sport…
Bavila a baví do dnes, proto jsem u ní tak dlouho zůstal. Je to neustálá práce s živlem, snaha ho pochopit a ve vhodnou chvíli využít ve svůj prospěch. Mám jednu výhodu, kterou vždy vyzdvihuji. Rodiče mě nikdy do vodního slalomu netlačili. Dali nám s bratry na výběr z různých činností a bylo jen na nás, jakou cestou se dáme. Já zůstal u vody.

Co pro vás znamená fakt, že jste zařazen do programu UNIS, jenž podporuje vysokoškolské studenty s excelentní sportovní výkonností? Jedná se „jen" o finanční podporu, nebo vám pomáhá i jinak, třeba se zázemím či speciálními podmínkami pro studium?
O projektu jsem se dozvěděl až poté, co jsem se přihlásil na MÚVS. Když jsem zjistil, že do něj budu zařazen, opravdu mě to potěšilo. Samozřejmě, finanční podpora je pro většinu studentů asi tou největší pomocí, ale myslím, že to hlavně celkově vysílá dobrý signál a motivuje k tomu, aby se sportovci nebáli studovat a mysleli tak i na život po sportovní kariéře.

Čím to je, že právě mezi vodními slalomáři je tolik vysokoškoláků – ať už studentů, nebo absolventů prestižních univerzit?
Vlastně ani nevím, dříve tomu tak nebylo a aktuálně jsem za to strašně rád. Z hlavy si ani nevybavuji například moc reprezentantů v kategorii do 23 let, kteří by vysokou školu nestudovali.

Byl fakt, že na ČVUT působí osobnosti vodních sportů, jakými jsou profesoři Pollertové, a že tu jsou dobré podmínky pro spojení sportování a studia, důvodem, proč jste po maturitě zamířil právě na technickou univerzitu, konkrétně Fakultu biomedicínského inženýrství?
Nebyl. Pocházím z rodiny doktorů a moje babička, docentka na Univerzitě Palackého v Olomouci, si vždy moc přála, abych studoval medicínu. Tu jsem si moc se sportem nedokázal představit, a navíc si myslím, že to není ani nic pro mě. Fakulta biomedicínského inženýrství byla v době mého nástupu jen pár let stará a celkově mě ten technický směr zajímal víc. Ze střední školy jsme na FBMI šli dokonce čtyři z jedné třídy a částečně jsem tak splnil i babiččino přání, která mi poté vždy opakovala, že jsem si vybral ještě lepší obor než medicínu, protože doktoři v současné době bez přístrojů nic nezmůžou. :-)

Už dříve jste se netajil chválou na podmínky, které jsou pro vaše studium vytvořeny na ČVUT. Univerzita si velmi považuje, že tak úspěšný sportovec je jejím studentem, čtyřikrát jste vyhrál anketu o nejlepšího sportovce ČVUT a několikrát skončil druhý, to je fakt bezkonkurenční úspěch. Jste prezentován v médiích, jste známá osobnost. Je pro vás popularita příjemnou záležitostí? Pociťujete ji na sobě – ať už pozitivně, nebo i negativně?
Nemyslím si, že bych byl nějak moc veřejně známý. Lidé mě někde poznají spíše výjimečně a jsem za to vlastně rád. Jsem povahou spíše introvert a často mám po úspěchu spíše chuť se někde schovat a o tom, co se povedlo, v klidu přemýšlet, než být vystaven na odiv. Ale vždy mne hodně potěší reakce lidí, kterým jsem svým výkonem udělal radost.

A máte dost času i na něco jiného než sport a studium?
Úplně nejvíc času za poslední rok věnuji naší malé dcerce, která se nám s přítelkyní Míšou minulý rok narodila a která nás v dobrém permanentně zaměstnává.

Vladimíra Kučerová
[Foto: Jakub Plátenník]

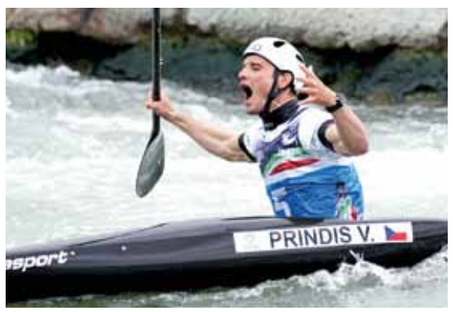

Ing. Vít Přindiš (32 let)

Kajakář (K1), několikanásobný mistr Evropy ve vodním slalomu, vicemistr světa z roku 2017.
Absolvent Fakulty biomedicínského inženýrství, nyní student Mgr. programu Projektové řízení inovací na Masarykově ústavu vyšších studií ČVUT.
Jako první český kajakář v historii zvítězil v celkovém hodnocení Světového poháru (2017).

[Foto: Jan Homolka/Kanoe.cz]